345

தரும சுபாகர நாடகம்

DIGITIZED

O-,892M3L6,5
N08
120645

கணேசர் துணை.

சென்னை,

ஆநந்திக நாடக சபையாரால் நடத்திவருகிற

குமசுபாகர நாடகம்.

இது

வில்வகுலம்

ஸி. கி. சுந்தராசாரியவர்களால்

இயற்றப்பட்டு,

சென்னை, வேப்பேரி,

கமலநாயகி புத்தக அவிழ்தசாலைத் தலைவராகிய

ஸி. பெ. நாராயணசாமிமுதலியாரவர்களால்

காப்பிரைட் என்னும் சுதந்தரம் பெற்றுத்

தமது

கமலநாயகி அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

C. P. NARAIANASWAMI MOODALIAR VEPERY MADRAS KAMALANAYAGI OFFICE

முதற்பதிப்பு   காப்பி 500.

MADRAS:

PRINTED AT THE KAMALANAYAGI PRESS, VEPERY.

1908.

All Rights Reserved.

விலை அணா 3.

M. செல்லப்பன்

செப்பனிடுவதற்காக எடுத்துக்
கொள்ளப்பட்ட
ஆகஸ்ட் மாதம் 1982 வருடம்
செப்பனிட்டு முடித்த
அக்டோபர் மாதம் 1983 வருடம்
ஆராய்ச்சி உதவியாளரின்
கையொப்பம்

120645

உ
கணேசர் துணை.

சென்னை,
மனோரஞ்சித நாடக சபையாரால்
நடத்தி வருகிற

தருமசுபாகர் நாடகம்.

இது
வில்வகுலம்
ஸி. ஸி. சுந்தராசாரியவர்களால்
இயற்றப்பட்டு;

சென்னை, வேப்பேரி,
கமலநாயகி புத்தக ஆவிஷ்காரசாலைத் தலைவராகிய
சி. பெ. நாராயணசாமிமுதலியாரவர்களால்
காப்பிரைட் என்னும் சுதந்தரம் பெற்றுத்
தமது
கமலநாயகி அச்சியந்திரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

C. P. NARAIANASWAMI MOODALIAR · VEPERY · MADRAS · KAMALANAYAGI OFFICE

முதற்பதிப்பு. காப்பி 500.

MADRAS:
PRINTED AT THE KAMALANAYAGI PRESS, VEPERY.

1908

All Rights Reserved.

விலை அணா 3.

விளம்பரம்.

இப்புத்தகமும், கீழ்க்கண்டிருக்கும் புத்தகங்களும் வேண்டுவோர்கள் சென்னை வேப்பேரிபோஸ்டைச்சேர்ந்த வைக்கோற் தெரு, 27-வது கதவிலக்கமுள்ள வீட்டில் ஸ்தாபித்திருக்கும் கமலநாயகி அச்சியந்திரசாலையின் சொந்தக்காரராகிய க. டெ. நாராயணசாமி முதலியாரிடத்திற் பெற்றுக் கொள்ளலாம். வெளியூருக்கு வி. பி. மூலமாக அனுப்பப்படும்.

	ரூ.	அ.
ஜெயங்கொண்ட சௌந்தரவல்லிக்கதை ...	1	0
மிஸ்டேரி இந்து பாகசாஸ்திரம்	0	8
ஆசாரதிரட்டு	0	4
ஒளவைகுறள்	0	2
சோதிட பிரபஞ்ச சேகரம்	0	12
திருவாரூர்க்கோவை	0	8
திருவாசகம் பாக்கெட்சைஸ்(5¼x¼3)	0	10
வேதாந்தசாரம்	0	10
ஸ்ரீபூஜைத்திரட்டு குறிப்புரையுடன்	1	0
விசாலாக்ஷி (ஓர் அரிய தமிழ் நாவல்)	1	0
பரிமளாங்கி ... ... (நாவல்)	0	4
ஜீவரத்னம் 1-ம் பாகம் ... (நாவல்)	0	10
ஷை 2-ம் பாகம்	0	14
குணபூஷணிகதை	1	0

இங்ஙனம்

க. டெ. நாராயணசாமி முதலியார்,

கமலநாயகி அச்சியந்திரசாலையின் சொந்தக்காரர்,

வேப்பேரி போஸ்ட், சென்னை.

படிக்கப் பரமானந்தம்! கேட்க விநோதம்!! எடுத்தால் கைவிடாது!!!

ஜெயங்கொண்ட சௌந்தரவல்லி.

ஓர் அருமையான செந்தமிழ்க்கதை.

இஃதோர் புராதன கதைகளைப்போன்ற கதையாயிருப்பினும் படிப்போர் மனதைக் கவரத்தக்க நவீனகதை யென்பதற்கு ஐயமில்லை. பவபூதி, காளிதாசர், ஷேக்ஸ்பியர் முதலியவர்களியற்றிய நாடகங்கள் இக்காலத்தில் எவ்வளவு சிறப்போடு ஜனங்களால் அங்கீகரிக்கப்படுகின்றனவோ அதே மாதிரி இந்தஜெயங்கொண்ட சௌந்தரவல்லிகதையானது கற்றோராலும் மற்றோராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டு சிறப்பைப்பெற்று வருகின்றதாகலின் இதனை இக்காலத்துக்கேற்ற கதாநாயகமென்றே சொல்லலாம். இக்கதை ஆண், பெண் முதலிய சகலரும் மிக வேடிக்கையாக வாசிக்கும்படி செவ்வியதமிழ் நடையில் அதனமாயியற்றி அச்சிட்டுள்ளது. இதை வாசிக்க ஆரம்பித்தால் பசியே எடுக்காது. வீட்டிற் சாப்பிட அழைத்தாலும் இதோ வருகிறேன் வருகிறேனென்று சொல்லிக்கொண்டே இன்னுங் கொஞ்சம் வாசிக்கலாம் வாசிக்கலாமென்றே இன்பத்தைக்கொடுத்துப் பசியை மறக்கச்செய்யும். இவ்வளவு சந்தோஷத்தை விளைவிக்கும் இப்புத்தகத்தை நம்மவர்களில் ஸ்திரீகளும் புருஷர்களும் வாங்கி வாசிப்பார்களென்று அச்சிட்டுணிந்ததே யல்லாமல் திரவியம் சம்பாதிப்பதைப்பற்றியும் இலாப விஷயத்தைப்பற்றியும் விரும்பினதன்று. மேலும் இதிலடங்கிய சாராம்சங்களை விவரிக்குமிடத்து மிக விரிவாகவேயிருக்கும் எப்படியெனில்:—

இராஜகுமாரனது கல்வியின் திறமோ பிரஹஸ்பதியை யொக்கும்
மந்திரியின் மதியோ மந்திரசாஸ்திர விதிக்கேறுந் தெளிவாகும்
மேற்கண்டமாதின் வைராக்கியமோ அருவனுக்கு நிகராகும்
வணிகனது வஞ்சனையோ கிராதகனிலுங் கொடியதாகும்
இவ்விராஜகுமாரனும் மங்கையும் பட்ட கஷ்டங்களுக்கோ இணையில்லை
மங்கையின் கற்பிலக்கண குணங்களுக்கோ அளவிடையாது
இம்மாதின் தந்திரங்களோ பலக்கடலைக்கடக்கும் இயந்திரமேயாம்
இவ்வுத்தமிகொண்ட புருடகோலமோ மிகுந்த ஆச்சரியப்படத்தக்கது
புனிதநங்கையின் பட்டாபிஷேகமோ தேவேந்திரனையொத்ததாகும்
அவரவர்கட்குத் தக்கதண்டனை கண்டனை செய்த புத்தியின் தேர்ச்சியும்
தன்புருடரூபத்தைமாற்றி பெண்ருபத்தைக்காட்டி கணவனுக்குப் இவ்விராஜ்யத்தை
தாதிருதின்னதெனக்கூறி பட்டாபிஷேகம் செய்வித்த சாதுரியமும்,

இதில் விரித்துரைக்கத் தகுமென்ற யாதொன்றும் சுருக்கமாய்க் கூறப்பட்டது. முதிய மனோ விநோதம் படிப்பவர்கட்கு பதிவிரதாதர்மத்தின் சிறப்பும் நன்கு விளங்கும். இப்புத்தகத்தை வாங்கி வாசிப்பவர்கட்கே இதன் நன்மை நன்கு விளங்குமன்றி பிறருக்கு விளங்கா. கதையின் முடிவாகிய அருமையான நீதிகள் பலபோதிக்கும். இக்காலத்துள்ள நம் இந்தியச்சிறுவர் முதல் கிழவியரும் அவசியம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய அநேக அருமையான விஷயங்களை அற்புதமாயெடுத்துக் காட்டியுள்ள புத்தகமானதால் இது ஒவ்வொருவர் கையிலும் அவசியமிருக்கத்தக்கதே.

விலை ரூபா 1. வி. பி. சார்ஜ் அணா 4.

மில்டேரி இந்து பாகசாஸ்திரம்.

அறிஞர்காள்! மானிட ஜென்மமெடுத்த நாம் எவ்வளவோ பிரயாசமும் தேகக்கஷ்டமுமெடுத்து சம்பாதிப்பதெல்லாம் சாண்வயிற்றுக்காகவேயன்றி வேறல்ல. அந்த வயிற்றை நிரப்புவதை ஒழுங்கினையின்றி மென்மேலிருக்கு திமை யாகும்படி காலபேத சமயமறிந்து அறுசுவைகளோடுங்கூடிய பல பதார்த்தங்களைப் புசித்துவந்தால் நெடுநாள் ஜீவித்திருக்கவும் ஜீவநாள்வரையில் யாதொரு தேகவல்லமை பெற்றிருக்கவுங்கூடும். அவ்வுணவுகளில் "மிருக மாம்சத்தை விருத்திசெய்யும்" என்கிறபடி இப்பிரபஞ்சத்தில் பெரும்பான்மையோர் மாம்சபக்ஷணிகளாகவே யிருக்கின்றனர். அவர்கள் மாம்சத்தை நல்லமுறையாய் சமையல்செய்து புசிக்கும் பக்குவத்தைத் தெரிந்துகொள்ளும் பொருட்டு அக்பர்பாட்சா, சிவாஜி, சரபோஜிமகாராஜாக்களும், இன்னும் அநேக பிரபுக்களும் ஆவலோடு ருசியுடன் புசித்த அநேக முறைகளும், சுலபமான செலவில் விசேஷ ருசியைத் தரத்தக்க பாகங்களும், முஹம்மதியர்களது சில அருமையான பாகங்களும், மாம்ஸபட்சணம் செய்யாதவர்களுக்கு உபயோகமாகும்படி அரிசி, பருப்பு, ஜலம் இவற்றின் சுத்திகளும், மல்லிகைப்பூ வாசனை அன்னம், வெங்காயத்தாளித அன்னம், மல்கோபாப்பழப்புலவு, பக்காபுலவு முதலிய சைவமுறைகளும், துவையல்வகைகள், ஊறுகாய் வகைகள், தித்திப்புவகைகளில் பூரி, பூந்தி, இலட்டுகம், தேங்குழல், ஹல்வா முதலிய பலகாரவகைகளும், பாயஸம் சர்பத்துவகைகளையும் பலவரியநூல்களினின்று தெள்ளியவசனநடையில் எழுதிசற்றுவாசிக்கத்தெரிந்தபெண்டுகள் முதல் ஒருவரைக் கேட்காமலே பாகங்களைச் செய்துகொள்ளும்படி கிளேஸ் கடிதத்தில் பிழையின்றி அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றது. இது ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் இருக்கவேண்டியது அத்யாவசியமே.

விலை அணா 8. வி. பி. சார்ஜ் அணா 3.

விநோத வேடிக்கைக் கதாமஞ்சரி.

எல்லாம் சிரிப்பு! எல்லாம் வேடிக்கை!! வாங்கிவாசியுங்கள்!!!

இக்கதையானது ஆண், பெண் முதலிய சகலரும் மிக வேடிக்கையாக வாசிக்கும்படி செவ்விய தமிழ்நடையில் நூதனமாயியற்றி அச்சிட்டுள்ளது. இதை வாசிப்பவர்களும் கேட்பவர்களும் வயிறெல்லாம் புண்ணாகும்படி கீழே விழுந்து விழுந்து சிரிப்பார்களென்பது திண்ணம். படிக்கப் படிக்க மிக வேடிக்கையாயிருக்கும். இதை உயர்ந்த கிளேஸ்கடிதத்தில் வெகு அழகாகவும், சுத்தப்பிரதியாகவும் அச்சிட்டிருக்கின்றது.

விலை அணா 6. வி. பி. சார்ஜ் அணா 3.

க. பெ. நாராயணசாமி முதலியார்,
கமலநாயகி அச்சியந்திரசாலையின் சொந்தக்காரர்,
வேப்பேரி போஸ்ட், சென்னை.

கணபதி துணை.

தருமசுபாகரன் சரித்திரச் சுருக்கம்.

சப்தபுரி யென்னும் பட்டணத்தில் தருமசுபாகரனென்னும் அரசன், அமுதாம்பிகை யென்னும் மனைவியை மணந்து, ஞானசிகாமணி யென்னும் புத்திரனைப் பெற்று, தேசமென்று தன்னைவந்தடுத்த பண்டிதர் வறியோர் முதலிய யாவருக்கும் வேண்டியவற்றைக் கொடுத்து, உலகமெங்கும் வள்ளலென்றும் தியாகியென்றும் கீர்த்திபெற்று, மநுமுறைதவறாது இராஜ்யபரிபாலனஞ்செய்து வந்தனன். அக்காலத்தில் நாரதமுனிவர் கைலையை யடைந்து சாக்ஷாத் சங்கரனிடம் மேற்படி அரசனது பக்தியையும் பெருமையையும் சத்தியத்தையும் புகழ்ந்துகூற, சங்கரன் மனமகிழ்ந்து அவ்வரசனின் மனதைப் பரிசோதிக்கவெண்ணி சனிபகவானை வரவழைத்து அவ்வரசனையும் அவன் மனைவியையும் அவன் புத்திரனையும் வெவ்வேறாகப் பிரித்து இம்சை செய்து வரும்படி கட்டளையிட்டருளினர். அங்ஙனமே, சனிபகவான் சிவபெருமானிடம் விடைபெற்று, ஓர் இரத்தின வியாபாரியாக வேடந்தரித்துக் கொண்டு, அவ்வரசனிடம் சென்று விலையில்லா மாணிக்கமொன்றை யெடுத்துக்காண்பித்தான். அவன்வாங்கி தன்மனைவியாகிய அமுதாம்பிகைக்குக் காண்பிக்கும்போது சனியனின் மாயையால் ஓர் கருடன் அடித்துக்கொண்டு போய்விட்டது. அப்போது வியாபாரிக்கு என்னசொல்லுகிறதென அரசன் துக்கப்பட்டுக்கொண்டே வர்த்தகனிடம் வந்து தாங்கள் கொடுத்த மாணிக்கத்தை என் மனைவிக்குக் காண்பிக்கும் சமயம் ஓர் பருந்து அடித்துக்கொண்டு போய்விட்டதெனக்கூற, வர்த்தகன், சத்தியவானாயிற்றே யென்று விலையற்ற மாணிக்கத்தை உன்னிடம் கொடுக்க, நீ அதை அபகரித்துக் கொண்டுபோய் பேசுகிறாயென, அரசன் உண்மையைக்கூறி அதன்

பிரயத்தைக் கூறும்படி கேட்டனன். வர்த்தகன், விலையில்லாத கவிக் கத்திற்கு நீ என்ன விலை கொடுக்கப் போகிறாயென, அரசன், தாங்கள் எவ்வளவு விலை கூறுகின்றீரோ அதைக் கொடுத்து விடுகிறேனென்றான். வர்த்தகன், சத்தியமாகக் கொடுப்பீரோ வென்று கேட்க, அரசன், சத்தியமாகவே கொடுப்பேன் என்று கூற, நீ சத்தியவானாயிருக்கும் பட்சத்தில் உன் நாட்டை எனக்கு விட்டு விட்டு நீ எங்காகிலும் போகவேண்டியதென, அரசனும் சத்தியவானானபடியால் அவ்விதமே நாடு நகரத்தை வர்த்தகனுக்கு விட்டு மனைவியையும் புத்திரனையும் அழைத்துக்கொண்டு கானகஞ் சென்றான்.

சனிபகவான் குடியானவனைப் போல்வேடந்தரித்து அவ்வரசனிடம் அக்காட்டிற்கும் போய், எனக்கொரு உபகாரம் செய்யவேண்டுகிறேன் என்று வினவினன். அரசன், யாது உபகாரமென, குடியானவன், பூரணகர்ப்பவதியாயுள்ள என் மனைவி பிரசவவேதனைப் படுகின்றாள்; எனக்கோ துணை யாருமில்லை; தனியாயிருக்கிறேன்; ஆகையால் என் மனைவிக்கு மருத்துவம் பார்க்க உன்மனைவியைச் சற்று அனுப்பவேண்டுமென, அரசனும் அவ்விதமே யனுப்ப, சனியனாகிய குடியானவன் அரசன் மனைவியை அழைத்துக்கொண்டு போய்ப் பெருங்கானகத்தில் விட்டுவிட்டு தன்னுடன் சேரவழைத்தனன். அவள் அதற்கிணங்காது சாபமிடுவேனென, குடியானவன் பயந்தோடிவிட்டான். இதிப்படியிருக்க, அரசனும் அரசகுமாரனாகிய ஞானசிகாமணியும் காட்டில் ஓர் மரத்தின்கீழ் தங்கி யிருந்தார்கள். அந்த சமயம் அரசபுத்திரனாகிய ஞானசிகாமணிக்குத் தாகம் அதிகரித்தது. அதனால் புத்திரனை அவ்விடத்திலேயே விட்டுவிட்டு அரசன் ஜலங்கொண்டுவரச் சென்றனன். அப்போது சனிபகவான் ஒரு மந்திரவாதியாக உருவெடுத்து அரசபுத்திரனைக் கொண்டுபோய்க் காளி கோவிலுக் கருகில் பலியிட்டுவிட்டான். அரசன் ஜலங் கொண்டு வந்து பார்க்க, புத்திரனையுங் காணாமல் மனைவியும் வராமலிருந்தபடியால் அக்கானகத்தில்தேடி அலையும் போது கட்டை வெட்டுவோரைக்கண்டு விசாரிக்க அவர்கள் வழிதெரிவித்தார்கள்.

அவ்வழியாகச் செல்லும்போது, புத்திரன் இறந்துகிடக்கக் கிடப்பதைக்கண்டு புலம்பி, பிள்ளையை அடக்கஞ் செய்ய வெண்ணி தன்மனைவியைத்தேடும்போது அவள் குருவிக்காரர்களை வழிகேட்டுத் தெரிந்து கொண்டு எதிர் நோக்கிவந்தனள். அவள் வரலாற்றை அரசன் விசாரித்து அழைத்துப்போய் புத்திரனைக்காண்பிக்க, அவள் ஆறாத்துயரத்துடனே துக்கித்தபோது, அரசன் அவளைத் தேற்றி, நீயும் கற்புடையவளாயிருந்து நானும் தருமசிந்தனையும் சத்தியமும் தவறாது நடந்திருக்கும் பட்சத்தில் கடவுள் நமக்குத் துணை செய்வாரென்று சொல்லி, சிவபெருமானைத் துதித்து நிற்கையில், சிவபெருமான் பார்வதிசமேதராய் இடபாரூடராக எழுந்தருளிபுத்திரனையெழுப்பிஅரசனை நோக்கிஇவ்வளவும் என்னால் நடந்த காரியமே;நீயோமிகவும் சத்தியவான்; தரும நீதியுடையோன்; உன்பெருமையை உலகோரறியும் பொருட்டாகவே யான் சனிபகவானையனுப்பி உன்னை இக்கோலங்களாக்கும்படி ஆக்ஞாபித்தேன், அன்னவனே வியாபாரியாகவும், குடித்தனக்காரனாகவும், மந்திரவாதியாகவும் வேடந்தரித்து வந்து உன் நீதியைக் கெடுப்பதற்காக எவ்வளவோ தந்திரங்கள் செய்தும் நீ தரும நீதியுடையவனாகவே நடந்து கொண்டனையாகையால் அதற்குயாம்மிகவும் மகிழ்ந்தோம்; இனிஉன் நாட்டையடைந்துநீவிர் மூவரும் இம்மையிலும் மறுமையிலும் சுகமாக வாழ்ந்து வருவீர்களென்று வரமளித்தனர்.

சுபம்! சுபம்!! சுபம்!!!

கடவுள் துணை.

தருமசுபாகர நாடகம்.

விநாயகர் வணக்கம்.

நேரிசை வெண்பா.

திருவார் தரும சுபாகரன்சீர் காதை
பெருமைபெறு நாடகமாய்ப் பேச—அருமையுறுங்
கற்பகவி நாயகனின் சீர்மலரைப்போற்றிவேன்
நற்புகழைத்தந்தருளிந் நாள்.

விநாயகர் துதி.

இ-ம். நாட்டை—ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வந்தருளோங்கரனே
வாரண முகனே கார்ணரூபனே. (வந்)

அநுபல்லவி.

மந்திர மூலா தாரனே மேலோர்
மாதவர்பணிந்திடுஞ் சீதரன்மருகனே. (வந்)

சரணங்கள்.

ஆதி யேபரஞ் சோதியேநன் னீதி யானவனே
மேதினிதனி லோதமிழ்நாடகந்
தீதிலாமலே செழிக்கவே பாடிட. (வந்)

ஈச னேசர் வேசனேக ணேச வாசவனே
மாசிலாமனுன் மலரடிபோற்றிடுஞ்
சூட்சியானசுந் தரன்கவிபாடிட. (வந்)

சிவபெருமான் துதி.

இ-ம். ஆனந்தபைரவி—ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஆனைமுகனையீன்ற வெனது
ஐயனே யருள்வாய்.

சரணங்கள்.

வானவர்தொழுஞ் சுகுணை   ரூபினே
வணங்கி னேனுமை யும்ப்ர   தாபனே
ஞானந்தரும் மோன   நாதனே
நாட்டமுவைத் தருள்வாய்.   (ஆனை)
ஸ்தூலசூட்சும   வேதநாரணு
சுயம்பிரகாசரூ   பூதிநாரணு
ஆலமுதுண்ட   பூரணு
அய்யனே யருள்வாய்.   (ஆனை)
சோதிமதியையணிந்த   யீசனே
சுந்தரன்தொழுங் கைலை   வாசனே
ஆதிமத்தி யாந்த   நேசனே
அமலனே யருள்வாய்.   (ஆனை)

உமையவள் துதி.

இ-ம். பாரிஸ்—ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஏழை மீது வாது ஏது யிதென்ன சூது
இந்திரி யுந்துதி யந்தரி சுந்தரி
எங்கும் நிரந்தரி

சரணம்.

நாழிகை யாகிலு நின்பணி புரிய
நன்கருள் வாய் கருணம்
பேழை வயிற்றுடை யோன்றனை யீன்ற
பீஜாக்ஷரி சரணம்
பேரணி நாரணி பூரணி சீரணி தாரணி பேசு மூவன்றுமுனையே
பிரிவறு சுந்தர னும்புகழ் வந்திக
பிஞ்சகன்   மகிழ்மாதே
வஞ்சனை   புரியாதே
தஞ்சமென்   றிப்போதே
அருள்   (ஏழைமீது)

சுப்ரமணியர் துதி.

இ-ம். இந்துஸ்தான்காபி—ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

சரவணோற்பவா சண்முகா குகா
பிரணவசொ ரூபனே நீ கருணைசெய்குவா
தேவ தேவனே   சிவசொரூபனே
ஆவலாகி னோனருளும்   ஆறுமுகவனே
ஈராறு கையனே   மயிலேறுந்துய்யனே
ஆறுதஞான வாழ்வளித்த   வும்லமெய்யனே
வேலவா வுமை   பாலனானவா
பாலன்சுந்த ரன்பணியுஞ்   சீலமானவா.

சரஸ்வதி துதி.

இ-ம். பாரிஸ்—ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிவஞானசரஸ்வதி நம்பினே னுன்பத மேகதி
நாடினேன் தேடினேன் கூடினேன் பாடினேன்.   (சிவ)

சரணங்கள்.

வானவர்முதல்   வச்சிரபாணி
வாழ்த்துங்   கல்யாணி
வந்தனம்   வீணாணி.   (சிவ)
வீணு செய்யாதருள்போது தப்பாது   (சிவ)
வேதன்றன்நாவில் விளங்குந்தேனே
வித்தக   மானே
வேண்டினேன்   குமனே.   (சிவ)
வெண்மலர் வாசிப்ர காசிவின் நேசி   (சிவ)
சுந்தரன் துதிக் கருள்   காரணி
தூய   நாரணி
சுக   பூரணி   (சிவ)
சொந்தமிருந்த மைந்தனுக் குவந்த   (சிவ)

சபையோர்க்கிரங்கல்.

இ-ம். பாரீஸ்—ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இந்தசபையில் வந்தமர்ந்திடும்
யாவர்க்கும் வந்தனம் - மிக
வநவை போகதி யாகமா யோகர்க்கு
பின்புடன் தந்தனம்
எழிலார் புகழ்சா லிறையோருக்கும் (இந்த)

சரணம்.

சந்தமிகு மயில் நடனங் கண்டு
தசமுறு வான் கோழி
தாரணிதனிலே நடனஞ் செய்ய
தான் முனம் முயல்வதுபோல்
அந்த மிருந்த செங்கோமனோரஞ் சிதநா டகசபையில்
சந்தரன் கவிதனை விந்தையாய்ப் பாடி.
தொழுதனம் பெரியோரே—தமிழ்
முழுவதுமுணர்ந்தோரே—பல
பிழைபொறுத் தருள் வீரே. (இந்த)

தருமசுபாகரன் கொலு.

விருத்தம்.

ஆதியே யரனே போற்றி யய்யனே யப்பா போற்றி
சோதியே சுடரே போற்றி சுயம்புவாய் நின்றாய் போற்றி
நீதியே நெறியே போற்றி நின்மல நிமலா போற்றி
ஒதினே னென்று செங்கோ லோங்கிட வருள்வாய் போற்றி

(அர. வ-ம்.) ஹே நீலகண்ட திரிநேத்ரா! எனக்கும் என[illegible] சாட்சிக்கும் எனது குடிகளுக்கும் யாதொரு தீங்குவாரா[illegible] படி பாதுகாக்கும்படி உமது செந்தாமரைத் திருவடியை நம[illegible] கரிக்கின்றேன்.

மந்திரி விருத்தம்.

புவனமீதேறுமேற்றப் புண்ணியராசிகூறுத்
தவனெறியோங்கிவாழ்க தகையையும்பொறுமைபூண்டு
சிவனடியதனைநாளுந் சிந்தையினமைத்துப்போற்று
நலம்பெருநாட்டையாளு நாதனேயுன்றன்போற்றி.

(மந். வ-ம்.) மஹாராஜ்! நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

(அர. வ-ம்.) கல்யாண் மந்திரி! ஆசனத்தி லமர்வாய். யான் தேசவிசாரணை புரிய ஆவல்கொண்டிருக்கிறேன் கவனிப்பாய்.

(மந். வ-ம்.) அப்படியே கவனிக்கின்றேன்.

அரசன் தேசவிசாரணை.

தரு—இராகம்- தேசிகதோடி - ஏகதாளம்.

கண்ணிகள்.

தேசந்தனில் குறைவின்றியே மாதங்களில் மாரி
திகழாகவே பொழிகின்றதா மகிழ்வாயது மந்த்ரி

(அர. வ-ம்.) மந்திரி! நமதுதேசத்தில்காலாகாலந் தவறாமல் மாதமும்மாரி வருஷிக்கின்றனவா?

(மந். தரு.) மாதந்தனில் மும்மாரியும் மகிழ்வாயது வந்து
மனமேறவுங் குணமாகவே மகிழ்வாய் பொழிகிறதே.

(மந். வ-ம்.) நமது தேசத்தில் காலாகாலந்தவறாமல் கடவுளருளால் மாதமும்மாரி வருஷித்து வருகின்றது வேந்தே!

(அர. தரு.) தேவாலய பூசைகளும் தாவாதொரு போதும்
சீராயது மாறாமலே நேராய்நடக்கிறதா?

(அர. வ-ம்.) சிவாலயம் விஷ்ணு ஆலயம் தேவாலயங்களில் ஆறுகால பூஜைகளும் ஷோடசோபசார நைவேத்தியங்களும் யாதொரு குறைவின்றி நடந்தேறி வருகின்றனவா?

(மந். தரு.) திகழாயது காலந்தவறாமல்தினம் பூஜை
தேவாலயந் தனிலேயங்கு சீராய்நடக்கிறதே.

(மந். வ-ம்.) சிவாலயம் விஷ்ணுஆலயம் தேவாலயம்முதலிய ஆலயங்களில் யாதொரு தடையின்றி ஆறுகால பூஜைகளும்ஷோடசோபசார நைவேத்திய முதலியவைகளும் நடந்தேறிவருகின்றது அரசே!

(அர. தரு.) பகுதிப்பணந் தவறாமலே விதிதப்பிர காரம்
பாராளர்கள் கொண்டேயிங்கு சீராய்வருகிறதா?

(அர. வ-ம்.) நமக்குக்கீழ்ப்படிந்திருக்கும் சிற்றரசர்களாகிய 55-தேசத்தரசர்களும் நமக்குச்சேரவேண்டிய கப்பங்களைசரிவரக் கட்டிவருகின்றார்களா?

(மந். தரு.) பாராளர்தன் பகுதிப்பணம் நேராகவே கொண்டு
பயமோடிங்கு நயமாகவே பரிவாயளிக் கின்றார்.

(மந். வ-ம்.) அரசே! நமக்குக்கீழ்ப்படிந்த 55-தேசத்தரசர்களும் வெகுபயபக்தியுடனே நமக்குச்சேரவேண்டிய கப்பங்களை யாதொரு தடையின்றி சரிவரக் கட்டிவருகின்றார்கள் வேந்தே!

(அர. தரு.) வருணாச்சிர மத்தார்களும் ஒருநாளும் மேதவறு
வகையாமவர் நெறியேபிழ காமல்வரு கிறதா?

(அர. வ-ம்.) மந்திரி! நமதுதேசத்திலுள்ள வருணாச்சிரமத்தார்கள் அவரவர்களுக்குரிய மந்திர சந்தியாவந்தன ஆசாரசீர் திருத்தங்களை தவறும்படிக்கு நடத்துகின்றார்களா?

(மந். தரு.) வருணாச்சிர மத்தார்களும் அருமறையதனிலே
வளமாமறு விதிபோலவர் தகையாய் நடக் கின்றார்.

(மந். வ-ம்.) அரசே! நமது தேசத்திலுள்ள பிராமண க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திர ரென்னும் நான்கு வருணத்தார்களும் காலையி லெழுந்து நீராடி, நேமநிஷ்டை புரிந்து, ஜெபதப ஹோம திரிகால சந்தியாவந்தனங்களை முடித்து அவரவர்கள் தொழில்களை கிரமப் படி யாதொரு குறைவின்றி நடத்துகின்றார்கள் ப்ரபு.

(அர. வ-ம்.) மந்திரி! ஆனால் அத்யந்த சந்தோஷ முடையவனாக இருக்கிறேன்; நாம் இவ்விதமாக அரசாட்சி செய்கின்ற நமக்கு என்ன குறை நேரிடப் போகின்றது?

(மந். வ-ம்.) நமக்கு யாதொருகுறையும் நேரிடாது அரசே!

(அர. வ-ம்.) ஆனால் மெத்த சந்தோஷம்! இப்போது யார் யார் எது கேட்டபோதிலும் சதாகாலமும் தடையின்றி கொடுப்பதாய் ஓர் பட்டோலை தீட்டிவைப்பாய்.

(மந். வ-ம்.) அப்படியே செய்கிறேன்.

கைலாயத்தில் சிவபெருமான் கொலுவமர்தல்.

நாரதர் சிவபெருமானைத் துதித்தல்-தரு.

இ-ம். இந்துஸ்தான் தோடி-ஆதி தாளம்.

கண்ணிகள்.

பாதசேவை வேண்டினேன் பரா பரா
பணிந்திடுமடி யவருளமதி லுறைதராதரா
பாராய் சீர பரசிவா ஹரா;

பூதநாத னேயகிலம் பூரணா
புலவர்களான வரதமுந்துதி புரியுங் காரணா
போத ஆரண புகழு தாரணா.

மாரனை யெரித்தமா மனோ கரா
மதிதலமதி லருள்செயவரு மாகுணகரா
மாயா தீதா மகிழ்விநோதரா.

பாரில் சுந்தரன்கவியைப் பாடியே
பலர்மனமகி ழுறவினிதுடன் பண்பாய் கூடியே
பாடி நாடியே பணிந்தேன் கோடியே.

இதுவுந்துதி-இ-ம். ஆரபி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

மாமலை சங்கரனே
மாசிலாதவர்கள் பூசிப்பவரியுந் சிவ (மா)

அநுபல்லவி.

நேயமாகஉன் பாதம்பணிந்தேன் சுக
நிமல அமலசுக கமல பாதசிவ (மா)

சரணம்.

சீரருள்பெருஞ் சேவடிக்கு சிறியேன்-தினமுமே
திருப் புகழ்தனை
கூறுமாறுகொடு பாடவருளிய
கோதிலாமலொரு ஆதியானசிவ (மா)

(நார. வ-ம்.) தேவா! நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

(சிவ. வ-ம்.) கல்யாண நாரதமுனியே! ஆசனத்திலமர்வாய்; இவ்விடம் எழுந்தருளிய காரணம் யாது? உரைசெய்வாய்.

(நார. வ-ம்.) இப்பூமண்டலத்தில்சப்தபுரியென்னும்பட்டணத்தில் திருமங்கபாலனென்னும் அரசனானவன் அமுதாம்பிகையென்னும் மனைவியை மணந்து ஞானசிகாமணி யென்னும் புத்திரனைப் பெற்று யார்யார் எப்பொருளைக் கேட்கினும் அப்பொருளைத்தவறாது கொடுத்து வருகின்றான். அன்னவனின் புகழையும் கீர்த்தியையும் சத்தியத்தையும் ஆதிசேடனாலும் உரைப்பதற்கு அரிதாகுமென வெண்ணி மகிழ்ந்து தங்களிடம் கூறுவதற்காக வந்தேன்.

(சிவ. வ-ம்.) ஆனால் அப்படிப்பட்டவனுடைய மனதைச் சோதித்து அன்னவனுக்கு இம்மையிலும் மறுமையிலும் சுகத்தைக் கொடுத்து இரக்ஷிக்கவேண்டியிருப்பதால் நீ உடனே சென்று சனி பகவானை யென்னிடம் வரும்படி யுத்தரவு செய்வாய்.

(நார. வ-ம்.) அப்படியே அனுப்புகின்றேன் தேவரீர்!

(சிவ. வ-ம்.) ஆனால் சென்று வருவாய்.

(நார. வ-ம்.) தேவா! நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

(சிவ. வ-ம்.) கல்யாண்.

(நார. வ-ம்.) அப்பா சாரியே! உன்னை சிவபெருமான் கயிலாயத் திற்கு வரும்படியாகக் கட்டளை யிட்டருளினர்; நீ அதிசீக்கிரம் செல்லுவாய்.

(சனி. வ-ம்.) ஆனால் அப்படியே செல்கிறேன்.

சனிபகவான் கைலாயமடைந்து

சிவபெருமானைத் துதி செய்தல்.

விருத்தம்.

அன்னையே யப்பா போற்றி யாகமத்தலைவா போற்றி
பன்னரு மொழியாய்போற்றி பரகதியளிப்பாய் போற்றி
மன்னுநல் லருளேபோற்றி மாமறைப் பொருளே போற்றி
என்னையாள்பவனே போற்றி யீசனே போற்றி போற்றி.

(சனி. வ-ம்.) தேவா! நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

(சிவ. வ-ம்.) கல்யாண் சாரியே.

(சனி. வ-ம்.) தேவா! அடியேனை வரும்படி கட்டளையிட் டருளியதைக்கூற வேண்டுகின்றனன்:

(சிவ. வ-ம்.) சாரியே! சப்தபுரி யென்னும் பட்டணத்தில் தருமசுபாகரனென்னும் அரசனானவன் அமுதாம்பிகை யென் னும் மனைவியை மணந்து ஞானசிகாமணி யென்னும் புத்திரனைப் பெற்று இல்லற தருமமாத்தி யார் யார் எப்பொருளைக்கேட்கி னும் அப்பொருளைத் தவறாது கொடுப்பதாய் ஓர் பட்டோலை தீட்டி வாழ்கின்றான். அன்னவனிடம் நீ சென்று அவன் திரவியங்களையும் நாடு நகரங்களையும் விட்டுத் துரத்தி, அவனையும் அவன் மனைவியை யும் அவன் புத்திரனையும் வேறுபடுத்தி அன்னவனை என்னென்ன இம்சையான காரியங்கள் செய்யவேண்டுமோ அவற்றைச் செய்து அவனைச்சோதிக்குந் தருவாயில் உடனே நான் வந்து அன்னவ னுக்குநீதி கூறுகிறேன். நீ அதிசீக்கிரமாகச் செல்லுவாய்.

(சனி. வ-ம்.) அப்படியே செல்கின்றேன்; வந்தனம்.

(சனி. வ-ம்.) சிவபெருமானின் கட்டளையை நிறை வேற்ற நாம் ஒரு இரத்தினவியாபாரியாக வேடந்தரித்துச் சென்று அன்னவனிடம் ஓர் இரத்தினத்தைக் கொடுத்து அவன் அதைக் கையில் வைத்துப் பார்வையிடும்போதே அவன் கையினின்றும் பருந்தடித்துப்போகும்படி செய்து அவனது திரவியம் நாடு முத லியவற்றை நாம் கைப்பற்றிக் கொண்டு வெளிதாண்டும்படி செய்வ தே சரி.

வர்த்தகன் வருகிற தரு.

இ-ம் பாரீஸ்—ஏகதாளம்.

பல்லவி.

மாணிக்கம் வைடூரியங்கள் மானிடரே வேண்டுமா
உமக்கு வேண்டுமா.

சரணங்கள்.

ஆணிப்பொன் னுலிழைத்த லங்காரஞ் செய்ய
அய்யரே மெய்யரே துய்யரேவா-வாருமே யிதைப்பாருமே (மா)

பேர்போன பவழமிங்கே பெறுவீர்களெந்தனிடம்
பெரியோரே அறிவீரே தெரிவீரே வா-வாருமேயிதைப்பாருமே ()

குற்றமில்லாத தொரு கோமேதகம் பாரீர்
கூடியே நாடியே தேடியே வா—வாருமே யிதைப்பாருமே (மா)

இணையில்லா ரத்தினங்கள் என்னிட மேகிடைக்கும்
இப்போது தப்பாது ஒப்பியே வா-வாருமேயிதைப்பாருமே (மா)

புஷ்பராகங்க ளுடன் புகல்சிப்பி முத்திதுவே
போகாது ஏகாது வேகாது வா-வாருமே யிதைப்பாருமே (மா)

(வர். வ-ம்.) ஐயா! புஷ்பராகம் கோமேதகம் வைடூரியம் மாணிக்கம் செம்பு முத்து பவழம் முதலிய விலையுயர்ந்த ரத்தினங் கள் எல்லாம் என்னிடம் வியாபாரத்திற்கு தயாராயிருக்கின்றன. வேண்டுவோர் விலை கொடுத்து உயர்ந்த சரக்குகளைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். இவ்விடத்தில் ராஜாவின் வீடு எங்கிருக்கிறதோ தெரி யவில்லை; அங்குசென்றால் தான் நம்முடைய சரக்குகள் விலை படும்; மற்றவர்கள் வாங்குவதற்கு திரவியம் போதாது; ஆகையால் அரசன்வீட்டைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டு போகலாம்.

(வர்.) ஆரையா வழிப்போக்காள்?

(வழிப்போக்காள்-வசனம்.) நீ யார் சொல்?

(வர். வ-ம்.) யான் இரத்தின வியாபாரி.

(வழி. வ-ம்.) என்ன ஐயா சங்கதி?

(வர். வ-ம்.) இவ்விடத்தில் அரசன் வீடு எவ்விடமிருக்கின்றது காண்பிப்பீர்.

(வழி. வ-ம்.) அதோ உப்பரிகை தெரிகின்றதே அது தான் அரசன் வீடு.

(வர். வ-ம்.) ஆனால் சரி நீ போவாய்.

தருமசுபாகரன் கொலு.

(வர். வ-ம்) யாரையா இவ்விடத்திற் சேவகன்?

(சே. வ-ம்.) என்னழைக்கின்றீர்?

(வர். வ-ம்.) இறைவனென்ன செய்கின்றார்?

(சே. வ-ம்.) சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருக்கின்றார்.

(வர். வ-ம்.) இரத்தின வியாபாரி வந்திருப்பதாகத் தெரிவிக்கவேண்டும்.

(சே. வ-ம்.) அப்படியே தெரிவிக்கின்றேன்.

(சே. வ-ம்.) மஹாராஜ்! இரத்தின வியாபாரி வந்திருக்கின்றார்

(அர. வ-ம்.) ஆனால் விட்டு விடுவாயாக.

(சே. வ-ம்.) அய்யா வியாபாரியே! உன்னை வரும்படி உத்தரவாகிவிட்டது; போய்வருவீர்.

(வர். வ-ம்.) மஹாராஜ்! நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

(அர. வ-ம்.) கல்யாண வியாபாரியே! என்ன விசேஷம்.

(வர். வ-ம்.) தங்களிடம் விற்பனைக்காக ரத்தினங்களை கொண்டு வந்திருக்கின்றேன்

(அர. வ-ம்.) ஆனால் எடுத்துக் காண்பியும்.

வர்த்தகன்-தரு.

இ-ம். காவடிச்சிந்து-அடதாள சாபு.

உங்களுட விலைப்படிக்குப் போதுமான ரத்தினங்கள்
என்னிடமிருக்கின்றது வாரீரே-மிக
நன்னயமாகவே நீங்கள் பாரீரே-இதில்
பின்னமேயில்லைநீருந் தேரீரே

எங்கோமலே ஆசீதினில்
பாகமாகவே சூடவொரு

இந்த ரத்னம் வேண்டுமோ சொல் வீர்களே-இதை
செந்தழல்போல் மிகுகொள் வீர்களே

பச்சையுடன் முத்துகளும் பால்நசனையில்லவொரு
கச்சிதமாகியசெம்பு வேண்டுமோ-உயர்
வச்சிரக்கல் வயிரந்தானின்டுமோ-தவர்
மெச்சும் புஷ்பராகமிது வேண்டுமோ

மேலதாகிய மாலைசூடிட
சீலமாகிய வேலைசெய்திட

மேவிய பதக்கம் நடு நாயகம்-இது
ஒவியமிழைக்க ஒருதாயகம்

சுத்தமான நற்பவழம் எத்தனையோ பார்த்திருப்பீர்
இத்தினத்தில் பெற்று நீயும் பாருமே-இனித
பெற்றவருக்கே தபரம் தீருமே-உபய
மற்றவருக் காகுமோ சொல் கூறுமே

மகரகெண்டிகள் சிகரமேவிட
மிகவுயர்வுறும் சகலரங்கிது

மாதணிந்தால் மெத்தவே நிலாக்கியம்-உயர்
மேதினியிலேயுமக்கு யோக்கியம்

(வர். வ-ம்.) மஹாராஜ்! இப்போது யான் எடுத்துக்காண்பித்த ரத்தினங்கள் முத்துக்கள் வைடூரியங்கள் கோமேதகங்கள் புஷ்பராகங்கள் மாணிக்கம் நீலம் பச்சை பவழம் முதலியவற்றுள் எதுவும் ஒன்றுக் கொன்று குறைந்ததல்ல; யான் கொண்டு வந்திருப்பதெல்லாம் தங்களுக்கே உரிய தாகையால் அவற்றை நீங்கள் அலட்சியம் செய்யக்கூடாது; இந்த மாணிக்கம் தங்கள் பட்டத்தரசிக்குத் தகுந்தது; இதில் மூக்குத்தி செய்து போடுவீராகில் அதன் ஒளி எட்டுதிக்கிலும் பிரகாசிப்பதன்றி அதன் பெருமையை ஆதிசேஷனும் எடுத்துரைக்க முடியாது. பார்த்தீர்களா! பார்த்தீர்களா!! பார்த்தீர்களா!!!

(அர. வ-ம்.) ஆ! ஆ! என்னகாந்தி! என்னவொளி! என்ன குணம்! இப்படிப்பட்ட ரத்தினத்தை நான் எங்கும் கண்டதில்லை! இதைக் கொண்டுபோய் என் பட்டமஸ்திரீக்குக் காண்பித்து வருகின்றேன்.

(வர். வ-ம்.) அரசே! அப்படியே காண்பியும்.

அரசன் இரத்தினத்தை மனைவி கையில் கொடுத்தபோது அவ்விரத்தி
னத்தையால் கருடன் அடித்துக் கொண்டு போய்விடல்.

அரசன் வருத்தமுறல் தரு.

இ-ம். பாரிஸ்—அடதாளசாபு

பல்லவி.

ஐயோ நானென் செய்குவேன் இதை
ஆரிடம் கூறிடுவேன் (ஐ

சரணங்கள்.

கையினிலிருந்ததொரு காந்தியான ரத்தினத்தை
கண்டு கருடன் கொண்டுபோச்சுதே மண்டலந்தனில் (ஐ
விலையில்லாத ரத்தினத்தை வெறுமென்றே வக்கருடன்
வேகமாகவே பாகமாய்க்கொடு ஏகிவிட்டதே (ஐ

நாயகமாகியவந்த நல்லரத்தினந்தனையே
நாடிக் கருடன் தேடியேகொடு ஓடிவிட்டதே (ஐ

(அர. வ-ம்.) ஆ! ஆ! அமுதாம்பிகையே! பார்த்தனையா என்ன மாயம்! அது அற்பமான ரத்தினமல்லவே உயர்ந்த ரத்தினமாகதே: இப்பொழுது அந்த பாழுங்கருடன் கொண்டுபோய் விட்டதே! அந்த வியாபாரிக்கு நாம் என்ன சொல்கிறது? மோசகாரனென்றெண்ணி விடுவானே அதன் விலையென்ன சொல்லுவாரோ நான்போய் அந்த வியாபாரியிடம் இந்தசேதியைத் தெரிவித்து விடுகிறேன்.

(அர. வ-ம்.) ஐயா வியாபாரியே! தாங்கள் கொடுத்த ரத்தினத்தை எனது பாரியாள் கரத்தில் கொடுத்தேன் அவ்வளவு நாளும் அதைப்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்பொழுதே கருடனொன்று அகஸ்மாத்தாய் அடித்துக் கொண்டு போய்விட்டது எனக்கும் பயன் படாமல் போய்விட்டது; ஆகையால் அதன் விலையைச் சொல்வீர்களானால் யான் கொடுத்து விடுகிறேன்.

(வியா. வ-ம்.) ஆ! ஆ! அதன் விலை இன்னதென்று சொல்லக் கூடுமோ! விலையில்லா மாணிக்கமாச்சுதே! நீ என்ன கொடுத்து மீளப்போகின்றாய்? நான் என்ன விலை சொல்கிறது? உன்நாடு நகரங்கள் ஆஸ்தி முதலியவற்றைக் கொடுத்தாலும் ஈடுபடாதே; நீமோச வார்த்தை சொல்கிறதாகத் தெரியவருகிறது நான் நம்பவேமாட்டேன்.

(அர. வ-ம்.) ஐயா! வியாபாரியே! நான்சத்தியமாகவே சொல்கிறேன்; பொய் சொல்லவில்லை; நான் அதை அபகரித்திருந்தால் நீயென்ன சொல்கின்றனையோ அதற்கு உடன்படுகிறேன்.

(வர். வ-ம்.) சத்தியமாக உடன்படுகின்றனையா?

(அர. வ-ம்.) அப்படியே உடன்படுகிறேன்.

(வர். வ-ம்.) நீ சத்தியவானாயிருந்தால் என் மாணிக்கத்திற்கு பதில் உன்பதியை விட்டுவிட்டு நீங்கள் வெளித்தாண்ட வேண்டியது:

(அர. வ-ம்.) அப்படியே தாண்டுகிறேன்; தங்கள் இரத்தினத்திற்கு பதிலாக என்னுடைய ஆஸ்தி நாடு நகரம் முதலியவற்றை நீரே எடுத்துக்கொள்ளும். இது சத்தியம்.

(அர-வம்.) அமுதாம்பிகையே! இப்போது கருடன் கொண்டுபோனமாணிக்கத்திற்கு பதிலாக நமது ஆஸ்திநாடு நகரங்களையும் அந்த வியாபாரிக்கு கொடுத்து சத்தியம் செய்து விட்டேன்; இனி நாம் கானகம் ஏகவேண்டியதுதான்; நீயென்ன கூறுகின்றாய்?

(அமுதாம்பிகை வசனம்). தங்களிஷ்டப் படியே செய்வீர்.

அரசன் விருத்தம்.

மேதினிதனிலே யென்னை யென்மாலை சூட்டிவந்த
மாதே நீமைந்தனோடு மகிழுமுன் றாய்வீட்டில்
கோதறவிருப்பை யாயில் குணமுடன் சிலநாட் சென்று
ஆதரவாக வுன்னை யழைத்து நான் வருகின்றேனே.

(அர. வ-ம்.) அமுதாம்பிகையே! நீ யென்னோடு கானகம் வந்து ஏனலையப் போகின்றாய்? நீ சுகமாக உன் தாய் வீடு சென்று புத்திரனும் நீயும் வசித்திருந்தால் சில நாள் சென்று யான் வந்து அழைத்துக்கொண்டு வருகிறேன்.

அமுதாம்பிகை விருத்தம்.

கணவனையன்றி வேறுகதியிலை தெய்வ முன்னோர்
இணையுறு மென்றாய் வீடு ஏகிடுவோர்கள்
மணமுறு நின்னை விட்டு மறந்துநான் பிரியமாட்டேன்
குணமுடைய நின்பின்னே கோமானே வருகின்றேனே.

(அமு. வ-ம்.) பிராணபதி! கணவனையன்றி வேறு தெய்வமில்லையென நீதி நூற்களில் வாசித்திருக்கிறேன்; உன்னை நான் ஒருக்காலும் பிரிவேனோ? பிரியமாட்டேன்; தங்களிடமிருந்து நாங்கள் அநுபவிக்கும் சுகதுக்கங்களை யானும் அநுபவிப்பதே கடமையாகும்.

(அர. வ-ம்.) அமுதாம்பிகா! நமக்கு என்னகாலம் வந்துவிட்டது பார்த்தனையா?

அமுதாம்பிகை-தரு.

இ-ம். சாவேரி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தருமமே துணை வரும் தாண்டுவோம் நாதனே
தயிரியம் விடப்போமோ

அநுபல்லவி.

பெருமை நமக்கு உண்டு பிராணபதியே நீயும்
பிரியமுடனே நாம் போகலாம் வருவீரே

சரணம்.

சதமாவதும் பணமும் தரியாதென்று உலகினில்
சாஸ்திரஞ்சொல்வது தப்பிதமாகுமோ
சுதனையுங் கைகொண்டு துரிதமாய் செல்லுவோம்
துணைவரே பதிவிட்டு சுகமுடன் வருவீரே

(அமு. வ-ம்) பிராணபதி! நாம் செய்த தருமம் உண்மையான தருமமாயிருக்கும் பட்சத்தில் அத்தருமமே நமக்குத் துணையாகவரும்; இதற்கேன் வருந்தப் படுகின்றீர்? திரவியமும் பதவியும் ஒருவருக்கு நிலையில்லை யென்பதை நாங்களறிந்திருக்கிறோம்; மனச் சோர்வடைதல் நல்லதல்ல; நாம் மனஞ்சோர்வடைவோமானால் புத்திரனும் சோர்வடைவான்; இப்பொழுது சுகமாகவே நடந்து வருவீர்.

அரசன் சிவனைத் துதிசெய்துகொண்டு கானகம் செல்லுதல்-தரு.

இ-ம். இங்கிலீஸ்காரர் மெட்டு-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

ஈசா அருள் செய்குவாய் ஈசா இது தருணம்
இது தருணம் காத்தருள்வாய்

கூசுதே கால்களும் குளறுதே நாவது
மோசமேது வருமோ இது தருணம் காத்தருள்வாய் (ஈசா)
துணை யெவருமில்லையே தூரியாதீதப்பொருளே
இனியாகிலும் வாருமே இது தருணம் காத்தருள்வாய் (ஈசா)
சஞ்சலப்படவுமக்கு சம்மதமோ அறிகிலேன்
அஞ்சலென் றடியேனையே இது தருணம் காத்தருள்வாய் (ஈசா)

(அர. வ-ம்.) சிவசங்கரா! நீதான் பாதுகாத்தருளல் வேண்டும்; இவ்விடம் துணை யெவருங்கிடையாது.

(சந். வ-ம்.) சரி! முன்னமே நாம் சீதள வியாபாரியாகச் சென்று மோசவசத்தால் அவன்நாடு நகரங்களைப்பிடுங்கிக் கொண்டு அவனைக் கானக மனுப்பிவிட்டோம். அந்த அரசன் மனைவியும் புத்திரனும் இதோ கானகம்வருகின்றார்கள்; இப்போது நாம் ஒரு குடித்தனக்காரனாக வேடந்தரித்து ஏதோ ஒரு சூழ்ச்சியைச் சொல்லி அவன் மனைவியை அழைத்துக்கொண்டுபோய் விடுவோம்.

குடித்தனக்காரன் விருத்தம்.

ஆதையா இந்தவேளை அரியகானகத்தில் வந்து
மாதுநல்லாள் துன்பமோடு மனைவியும் பாலனும் நீ
யீதிலாச் சிவனை நொந்து இருப்பதை யெனக்கிப்போது
கூறுவாயடியேன்கேட்க குலமதிற்குறைவில்லானே.

(குடி. வ-ம்.) ஐயா! நீ யார்? உன் நாடு நகரம்யாது? உன் நாமதேயமென்ன? இக்கானகம் வந்திருப்பதேன்? அதைத் தெரிவிப்பாய்.

அரசன்-அகவல்.

சொல்லுவேன்கேளாய் சுகமுடன் நீயும்
எல்லையில்லாத எழில் சப்தபுரியில்
வாழ்ந்திடுமரசன் வளவியே நீடி
சார்ந்திடு மென்பெயர் தருமசுபாகரன்
எப்பொருள் கேட்கினும் அப்பொருள் கொடுத்து
தப்பிதமில்லாத் தகைமையுறுங்காலை
வர்த்தகனொருவன் வகையுடன் வந்து
ரத்தினங்கொடுக்க ரமணியமாகப்

பெற்று என் மனையாள் பெருங்காயம் வைத்து
உற்றுமே பார்த்து உகந்திட வருகே
அப்போது கருடன் அடித்துமேயே
ஒப்பியேவந்து உண்மையைதானும்
வியாபாரியண்டை விளம்பிடுங்காலே
ஆதாரதாகையாய் அவனுரைத்திட்டவே
ஏகாதபதியை விடுவித்திட்டு
மனைவியும் மைந்தனும் மகிழ்வும் யாவும்
கனமதாயிந் கானகமடைந்து
இவன்றனைப்போற்றி ஜெயித்திடும்வேளை
உகந்து நீர் கண்டு உண்மையைக் கேட்க
இந்நகர்தனில் யானும் செப்பினேனையா.

(அர. வ-ம்.) ஐயா! இதுதான் என்னுடைய வரலாறு.

(குடி. வ-ம்.) ஐயா! நீ உன் வரலாற்றை தெரிவித்தாய்; என் குறையை இன்ன தென்று கூற முடியாது. நான் அதோ தெரிகின்றதே அக்காட்டில் ஒரு வீடு கட்டிக்கொண்டு வசிப் பவன்; எனக்கோ துணை யாருமிடையாது; எனது மனைவி பத்து மாதகர்ப்பவதியா யிருக்கின்றாள்; இப்போது பிரசவகாலம் போல் காண்கின்றது; நான் எங்குதேடிப்பார்த்த போதிலும் மருத்துவம் பார்க்க ஒருவரும் அகப்படவில்லை; இப்போதுதான் தங்களைத்தெய் வம்போலக் கண்டேன்; ஆகையால்

குடித்தனக்காரன்-தரு.

இ-ம். மோகனம்—ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

அருள்புரிந்துன தரிவையாளை
அனுப்பிடுவீரையா

சரணங்கள்.

ஒருவருமில்லாவென் மனைவி யலைகிறாள்
உயர் பத்துமாத கர்ப்பவதியாள்
அருநோய் பொறுக்க முடியாதழுகிறாள்
ஆ-ஆ இப்போது பாகா யுருகுறாள் (அரு)

அண்டை அயலோர்கள் பெண்டைபடித்தேன்
ஆதர வில்லாமல் வந்து விடுத்தேன்
எண்டிசையிலும் தேடித் தொடுத்தேன்
இப்போது உங்களைக் கண்டு பிடித்தேன் (அரு)
மருத்துவம் பார்க்க ஒருவருமில்லை
மன்னவரே ஒரு பந்துக்களில்லை
பெருக்க முட்டனே அறிவாயென் சொல்லை
பிரசவமாச்சுதோ என்னமோ தொல்லை (அரு)

(குடி. வ-ம்.) ஐயா! என்மனைவி ஓ வென்று கூச்சலிட்டு அழுவதைப்பார்த்து நான் ஓடோடியும் வந்து தங்களை கண்டுகிட் டேன்; நீங்கள் தான் எனக்கு தெய்வம்; இப்பொழுது தங்கள் மனை வியை இந்தஆபத்துக்கு அனுப்பிவைத்தல் வேண்டும்; இதுதான் ராஜ நீதி; இது தான் தருமம்; உமக்கு தெய்வம் துணை செய்யும்; தாங்கள் தயைபுரிந்து அனுப்பினால் என் மனைவி பிரசவித்ததும் உடனே அழைத்துக்கொண்டுவருகிறேன்; தேவரீர் அருள்செய்ய வேண்டும்.

(அர. வ-ம்.) ஐயா! இப்படிப்பட்ட ஆபத்துக்கு யாங்கள் துணைசெய்ய வேண்டுவது தான்; ஆனால் என்மனைவி பிரசவம் பார்த்தது கிடையாது; அவளபிப்பிராயத்தை விசாரித்துச் சொல்கிறேன்.

(அர. வ-ம்.) அமுதாம்பிகா!

(அமு. வ-ம்.) பிராணபதி!

(அர. வ-ம்.) இப்போது இதோ வந்திருக்கிற மனிதரின் மனைவி கர்ப்பவதிக்கு பிரசவகாலம் நேரிட்டதாகவும், பிரசவம் பார்க்க திக்கெவருமில்லாததினால் உன்னை யனுப்பும்படி வினவு கின்றார்; உன்னுடைய அபிப்பிராயம் எப்படி?

(அமு. வ-ம்.) பிராணபதி! யான் எப்பொழுதாகிலும் மருத் துவம் பார்த்திருக்கின்றேனா? ஆயினும் ஆபத்து காலமாயிருப் பதினால் ஏதோ என்னால் கூடியவரையில் உதவுகிறேன்.

(அர. வ-ம்.) இவருடன் சென்று அவ்விடத்தில் உண்டா கியவேலையை முடித்து விட்டு சீக்கிரமாக வந்து சேருவாய்; யானும் புத்திரனுமாக இவ்விடமிருக்கின்றோம்.

அமுதாம்பிகை-தரு.

இ-ம். யதுகுலகாம்போதி-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

போய்வருவேன் பிராணபதி புதல்வனை நீருமிருப்பீர்
ஐய உனைப்பிரிந்திட யென்றலைவிதியோ
புத்திரனை யொருக்காலும் பிரிந்தறியேனுலகினில்
அத்தனருளோவறியேன் ஆ! ஆ! வினை யோகுறியேன்
புலிகரடிசிங்கங்களும் பொருந்துமிந்த கானகத்தில்
நலிந்திருந்தும் உமையகலு மாறிதுவோ நாயகரே

(அமு. வ-ம்.) பிராணபதி! தங்களையும் புத்திரனையும் ஒரு நாளும் பிரியாத யான் இன்று பிரிந்து அன்னவருடன் கூடச்செல்வதாயிருந்தால் என்மனம் ஒருவாறு தியங்கித் துக்கிக்கவேண்டியதாயிருக்கின்றது.

அரசன்-தரு.

சவாயி-ரூபகதாளம்.

கண்மணியே மானே கண்ணீர் விடாதே நீ
கங்காதரன் வந்து காத்தருள்வான்
பெண்மணியே எந்தன் சொல்லைப் பிழையாது
பிரியமாய் சென்று நீ வருகுவையே.

(அர. வ-ம்.) அடிமாதே! நமக்கு ஈசன் துணை செய்வான்; நீ வருத்தப் படாமல் போய் சீக்கிரம் வருவாய்.

(அமு. வ-ம்.) இப்போது நான் போகின்றேன்; அவர்.

அமுதாம்பிகை-தரு.

இ-ம்-தேசிகம்-அடதாளம்.

கண்ணிகள்.

என்னசெய்வாரோ அவர் யேது செய்வாரோ அங்கு
மன்னவரே தெரிகிலேன் என்னமாயமோ அறிகிலேன்
மருத்துவம்பார்த்தறியேன் அந்த மார்க்கமு நான்தெரியேன்
வருத்தமடைபவர்க்கு யான் வலிமைசொல்லக் குறியேன்
கொண்டுபோய் உந்தனிடம் எனைக்கொண்டு வரார்விடிலோ
அண்டிவருவதற்கு அருங்கானகத்தாருளரோ

(அர. வ-ம்.) நீயொன்றுக்கும் பயப்பட வேண்டாம்; சிவபெருமான் துணைசெய்வார் அதிசீக்கிரம் சென்று வருவாய்.

(அமு. வ-ம்.) அப்பா ஞானசிகாமணி! அடா என்னுடைய கண்மணி! நான் சென்று அதிசீக்கிரமாக வந்து விடுகிறேன்; நீ உன்னுடைய தந்தையிடம் பத்திரமாக விற்றிருப்பாய்.

ஞானசிகாமணி-தரு.

இ-ம்-இந்துஸ்தான்-ரூபகதாளம்.

கண்ணிகள்.

அம்மாயென்னை தனியாய்விட்டு அகல்வது நீஞ்சரியோ அம்மா
இம்மானிலந் தனிலே நீயும் இணைபிரிந்து நில்லாயே
தந்தையிடம் விட்டு நீயும் தாண்டுவது தகுமோ அம்மா
முந்தைநாள் வினையிதுவோ மோசமோ அறிகிலேனே
உந்தனையே நினைந்துருகி யுள்ளம் வாடி மேலிங்கு
எந்தன் தலை விதியோ யிது என்னமோ தெரிகிலனே

(ஞான. வ-ம்.) அம்மணி! என்னை என்னுடைய தந்தையிடம் விட்டுவிட்டு நீ செல்வது நன்மையாகுமா? ஒரு நாளும் விட்டுப் பிரியாத என்னை நீ இன்று தனியாய் விட்டுப்பிரிய மனமெவ்விதம் துணிந்தனையோ தெரிகிலேன்; நீ செல்வாயானால் உன்னை நினைந்து நினைந்து துக்கிக்கும்படி நேரிடுமே! என்னையழைத்துக் கொண்டு போவதற்கு மனமில்லையா? ஆ ஜெகதீசா! இதுவும் என் தலையில் பிரமன் எழுதினனோ.

(அமு. வ-ம்.) அப்பா ஞானசிகாமணி! உன்னையான் அழைத்துக் கொண்டு போவதற்கு யாதொருதடையுமில்லை; ஆனால் இப்போது நான் போகும் காரியத்திற்கு ஆண் பிள்ளைகளிருக்கப்படாது; ஆகையினால் தான் உன்னைவிட்டுப்பிரிய நேர்ந்தது; இதோ உன் தந்தையிருக்கின்றார் உனக்கென்ன குறைநேரிடப் போகின்றது? ஒரு குறையும் வராது; இங்ஙனமே யிருப்பாய் நான் வருகிறேன்.

ஞானசிகாமணி-தரு.

இ-ம்-இந்துஸ்தான்-துக்கடா-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

எப்போது வருவாய் இப்படி தன்னிலே
தப்பித மில்லாமல் நீயும் செப்பிடுவாயே

சேமமாகுமோ தூயனாய் நீயே
ஆரமே யெனக்கருள்செய் திரமாகவே
சின்னஞ் சிறியேன் அன்னையே நானும்
மின்னமேதிலாமலே நீ என்னையாளுவாய்
பொழுதுபோகுமோ தொழுது கேட்கிறேன்
பழுதில்லையேவுன்னையும் விழுதுபோலவே

(ஞான. வ-ம்.) அன்னையே! இப்பொழுது என்னை இவ்வனம் விடுத்து நீ செல்கின்றனை; இருக்கால் பொழுது போய்விடின் தனியாக எப்படி வரப்போகின்றாயென்று என் மனமானது நடுங்கி வருந்துகின்றது நீ பொழுதஸ்தமியாதே வந்துசேருவாய்.

அமுதாம்பிகை-தரு.

இ-ம். ஆகிரி-ரூபகதாளம்.

கண்ணிகள்.

ஞானசிகாமணியே உன்னை நான்பிரிய காலமோடா
போனவுடன் காதேறு மென்று புலம்பிடலாமோ அப்பா
தேனே யெந்தன் சிறாவிய செல்வமே மருவில்லாடா (ஞா)
உன்னைவிட்டுப்பிரிந்திடவே உள்ளம் நோகுதே பாலா
அன்னையென்று வெங்கோரும் அழைத்திடவோ சீலா
என்னகாலம் வந்ததிங்கு ஈசன் செயலோ அறியேன் (ஞா)

(அமு. வ-ம்.) அப்பா ஞானசிகாமணி! இதோ அதிசீக்கிரம் வந்து விடுகிறேன்; நீ பத்திரமாய் இவ்வனமே இருப்பாய்.

(ஞா. வ-ம்.) அப்படியே இருக்கிறேன்; நமஸ்காரம்.

(அமு. வ-ம்.) பிராணபதி! தாங்கள் ஞானசிகாமணியைப் பத்திரமாகப் பார்த்திருக்கக் கோருகின்றேன்.

(அர. வ-ம்.) நான் அப்படியே பார்த்திருக்கிறேன்; நீ

அரசன்-தரு.

இ-ம். தோடி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

நீ போவாய் மயிலே நீ! நோவா தொருபோதும்
புத்திரன் தன்னைவிடேன்

அநுபல்லவி.

புத்தமுதே சுத்தமே நத்திபே நீ இப்போது (போ)

சரணம்.

கோவால் வருந்துவர்கள் தன்னையிடையானே நீ
சாவாய் மருந்துவக் காரிபோலங்கே நீ (போ)
ஈசன் துணைவருவான் யேதொன்றும் வராது
பாசமாய் நீயே பரிகாரஞ்செய்யவே (போ)

(அர. வ-ம்.) அமுதாம்பிகா! இவருடைய மனைவி கர்ப்பத்தினையோடு வருந்துவார்களாகையால் நீ தாமதிக்காமல் விரைவில் வருவாய்.

(அமு. வ-ம்.) அப்படியே செல்கின்றேன்; உங்களுடைய பாதவிந்தங்களுக்கு நமஸ்கரிக்கின்றனன்.

குடித்தனக்காரன் அமுதாம்பிகையை அழைத்துக்கொண்டுபோய் சேரவழைத்தல்.

குடித்தனக்காரனுக்கும் அமுதாம்பிகைக்கும் தர்க்கம்.

இ-ம். இந்துஸ்தான் தோடி-ஏகதாளம்.

குடி. கூடிவிளையாட வருவாயடி
குணமாகவே வாடி.
அமு. நாடி யெனைக்கூட வந்தபடி
நாசக்கார பாவிபோடா
குடி. நாசக்காரனென்றெனைச்சொல்லாதடி
ஆசையுள்ளவனடி.
அமு. ஆசைவைக்க லாகுமோடா—என்னை
வேசியென்று பார்த்தாயோடா.
குடி. வேசி நீயல்ல விரைந்துவாடி
வேண்டினேன் நான்தேடி;

(அமு. வ-ம்.) அடா படுபாவி! என்னை யிப்படி யழைப்பது உனக்கு நீதியாகுமா?

குடித்தனக்காரன் தரு.

இ-ம். பியாக்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பெண்ணே மையல்மீறுதே - அடிமானே.

12064

சரணங்கள்.

கண்ணே மணியே கருத்து மருந்தே
காமன் வதைக்கிறானே ஆ! ஆ! மாதே (வ)
சோமன் சொரூபி சோருதே ஆசி
சுகமாயணைவோம் வாடி ஆ! ஆ! மாதே. (வ)
மாருதஞ் ஜாடுதே மதனும் பேயுதே
மானே மருவிப்போடி ஆ! ஆ! மாதே (வ)
பேசிடுங் கிளியே அன்ன நாயகியே.
பெண்மயி லேறு மோடி ஆ! ஆ! மாதே. (வ)

(அமு. வ-ம்.) அடா சீட்டா! மனைவிக்கு மருத்துவம்பார்ப்ப தாக அழைத்து வந்து மானே தேனே யென்று சொல்லுகின்றனையே! இது உனக்கடுக்குமா?

இ-ம். பாரிஸ்-ஆதிதாளம்.

குடி. மானே மோகமாகி மயங்குறேனே—விலோ
மருவி யொரு முத்தந் தருவாய் தேனே.
அமு. தேனே மானே யென்று செப்புவது வீணே
சீக்கிர மென்னைவிட்டுப் போ-போ-போ.
குடி. எங்கு போகச் சொல்கிறா யென்னை யடி—பிரு
கொங்கைக்கு வந்தனஞ் செய்கிறே னடி.
அமு. வந்தனஞ் செய்யாதே வார்த்தை கூறாதே
வந்தவழி பார்த்துநீ போ-போ-போ.
குடி. வந்தவழி பார்த்திடவோ வந்தேனடி—சுகந்
தந்தெனை யணைந்து சரசி போடி.
அமு. போடி வாடி யென்று புகல்வது நீதியோ
நீதி யில்லாதவனே போ-போ-போ.
குடி. புத்தியில்லை யென்றெனைச் சொல்லா தடி—இது
உத்தமி புகழ்வ தல்லவடி.

வேறு.

இ-ம். இந்துஸ்தான் தோடி-ஆதிதாளம்.

குடி. கண்மணியே உன்னைக்கண்டு காதலாகினேனடி.
அமு. காதலாகி வந்துநீ கலங்குவது வீணையா.
குடி. என்னடி யின்னமும் வர்மம்புரிகிறாய்
இன்னஞ்ஜாலஞ்செய் குவதேன்.

அமு. என்ன செய்தும் யேனோ நானுனக்குத் தனியானேனே.
குடி. உன்னடிப் பணிகுவேனே புத்தியடி மானே.
அமு. மன்னி யழைப்பது நீதி மாகுமோ
வணங்கி நல்லமையல் போகுமோ.
குடி. மங்கை யேனந் தனைக்கூடி
கொங்கை தந்து நீ போடி.
அமு. புத்தி சற்று மில்லாது புலைய னேநீ யோடிப்போ.
குடி. ஓடிடுவோங் கூட வந்திடு வாயடி
நன்மையாகச் சொன்னேனடி.

அமுதாம்பிகை சொல் விருத்தம்.

இந்திரனுங் கௌதமர்பெண் ணாலியாலே
யெக்காலு நீங்காத பழியைக் கொண்டான்
சந்திரனுந் தாரையா லுடலுந் தேய்ந்தான்
சலியாத சந்தோப சுந்த னென்னும்
நற்றவர் மேனகையா லழிந்தான் கண்டாய்
நல்லதிலோத் தமையாலே பிரமன் கெட்டான்,
அந்தமிகுஞ் சீதையினால் ராவணன்று
மழிந்ததைநீ யறியாயோ யகல்வாய் நீயே.

(குடி. வ-ம்.) இவளோ கற்புடையவள்; இவளை இன்னமும் நாம் தொந்தரவு செய்தால் இவள் சபித்துவிடுவாள்போல் காண்கின்றது; இனி நாம் இவளை இக்காட்டிலேயே விட்டு விட்டுப் போவதே சரி.

அரசன் போனமனைவியைக் காணாது வருந்துதல்-தரு

இ-ம். தேசிக தோடி-ரூபகதாளம்.

கண்ணிகள்.

போனமாதை இன்னங்காணேன் பூமியிலே நான்தான் தேடினேன்
காணவென்றன் கண்கள்ரெண்டும் கனிவாய் தேடுதே
பாவியாகி நின்று இங்கு பரிதவிக்கலானேனே
அதிசய சோருதிங்கே ஆலயமானேன் பதியே
அனைவியை நான் துறந்து இங்கு வயராடைய காலந்தானோ
வினையிதுவோ ஈசன் செய்த வேதனையோ வறியேன்

(அர. வ-ம்.) ஆ ஜெகதீசா! என்னையும் இப்படிப்பட்ட கோலமாக்கினாய்! மனைவியையும் யாரோ ஒரு பாவி அழைத்துக்

கொண்டுபோய் அழியும்படி செய்து விட்டான்! நீதான் அனை செய்யவேண்டும்.

(ஞான. வ-ம்.) தந்தையே! எனது தாயை இன்னமும் காணேமே! என்ன காரணம்? தேடிப் பார்த்தாகிலும் அழைத்து வருவோமா?

அரசன் தரு.

இ-ம். பியாகடை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

உன் தாயவளைக் கொண்டு சென்றனே
தரணியிலென்ன செய்வேனே

சரணங்கள்.

மெய் ஒரு போதும் நம்மையே நீங்காத
மெல்லியல் காணேனே
அல்லலாகினேன் உள்ளம்வாடினேன் தொல்லையாகினேன் (தா)
ஆருமில்லை யென்று நானுமனுப்பியே
அய்யுரவானேனே
அய்யோபாலனே அய்யோசீலனே உய்யும் வேளிலனே (தா)
ஆதர வாரிங் கிலையென்று சொல்லியே
ஏயவழைத்தானே
நேய மானேனே பாயந் தோணேனே நியஞனே (தா)

(அர. வ-ம்.) அப்பா ஞானசிகாமணி! நாம் என்ன செய்யப் போகிறோம்? இது பரியந்தம் உன் தாயானவள் வரவில்லையே! தேடியாகிலும் பார்ப்போம் வருவாயடா பாலகா!

(ஞான. வ-ம்.) ஏனது தந்தையே.

(அர. வ-ம்.) அப்பா! உன்முகம் ஒருவாறாக வாட்டமுற்றிருக்கின்ற காரணம் யாது?

ஞானசிகாமணி தரு.

இ-ம். சவாயி-ரூபகதாளம்.

தாக மெடுக்குது தளிருடல் சோருது
தவித்திட லாகுது சகியேனே
சோகமாகின்றது சுழலுது விழியது
துரிதமாய் ஜலங்கொண்டு வருவீரே

நாவறு லருது நானென்ன செய்குவேன்
நடுக்காட்டில் வந்துநா னலிகின்றேனே
ஜீவன் துடிக்குது செம்மொழி மாறுது
தெரிந்து ஜலம் கொண்டு வருவீரே

(ஞான. வ-ம்.) ஆ! தந்தையே! எனக்கு சகிக்க முடியாத தாகமாயிருக்கின்றது; இப்பொழுது ஜலங்கொண்டு வந்து கொடுத்தால்தான் நான் பிழைப்பேன்.

(அர. வ-ம்.) அப்பா ஞானசிகாமணி! நான் இதோ சென்று ஜலங்கொண்டு வருகிறேன்; நீ இம்மரத்தின் கீழேயே தங்கியிரு; அதி சீக்கிரத்தில் வருகிறேன்.

(சனி. வ-ம்.) நாம்முன்னே குடியானவனைப்போற் சென்று அரசன் மனைவியைக் கொண்டு வந்து விட்டோம். இப்பொழுது அரசனானவன் புத்திரனுக்கு ஜலங்கொண்டு வரச் சென்றிருக்கின்றான்; புத்திரன் தற்சமயம் தனியாயிருக்கின்றமையால் நாமுடனே சென்று ஓர் மந்திரவாதியாக உருவமெடுத்து அவனைக் கொண்டு போய் பலியிடுவதே சரி.

மந்திரவாதி வருகிற தரு.

இ-ம். புன்னாகவராளி-அடதாளம்.

பல்லவி.

பாலன் வேண்டுமே தலை பாலன் வேண்டுமே

அநுபல்லவி.

பரமேசா உமைநேசா (பா)

சரணங்கள்.

நிலகிடுந்த குமசு பாகரனின்ற
வீரனுகிய உயர் தீரமேவிய (பா)
தேடி யின்னமும்நாமும் ஓடி கணைகள்வந்து கூடி
அகப்படாமல் வாடி யலைகிறோம் (பா)
மட்டில்லாதகலைகளை திட்டமாகப் படித்திட்ட
எட்டுவய துடையுதோர் பட்டத்தரசாக வரும் (பா)
தன்னர் தனியாயிருக்க மன்னவன் குமாரனிங்கு
என்னிரு விழிமறைய மன்னியொளித் திட்டனனே (பா)

(மந். வ-ம்.) ஆ ஜெகதீசா! இக்கானகத்தில் தன்னந்தனியாயிருந்த அரசபுத்திரன் இப்போது எனது கண்ணுக்குப் புலப்பட-

யில்லையோ! எங்கு மறைந்திருக்கின்றனரோ? தெரியிலேன்; யான் தேடித் தேடி இளைப்பாகின்றேன்; இருக்கட்டும்; அதோ தெரிகின்ற மரத்தினருகே சென்றாகிலும் பார்க்கலாம்.

மந்திரவாதி தரு.

இ-ம். கமாஸ் - அடதாளசாபு.

கண்ணிகள்.

கண்டனன் ஞானசிகாமணி தன்னையே
காரியம் கைகூட வர்ச்சனை முன்னையே
கொண்டாட்டமாக விவனையரிந்தேதான்
கொள்கை முடித்தினி மல்லல் விளைத்திட (கண்)

தந்தை வராமுன மிவனைக்கொண்டோடியே
சித்தசிவனுறை சொற்படி நாடியே
அந்தர பேரின்ப ரம்புலி யோர்கட்
காரன் பெருமையை கரிசர விளம்பிக்க (கண்)

காலங்கள் போகுது காரிருள் மூடுது
காளியின் சோலையுக் கெழுந்திடுவோருன
ஆலமரமங் கதன்கீ ழிப்பிள்ளையை
அரசன் விழிக்கிருண்டாய்க் கிடத்திட (கண்)

(மந். வ-ம்) சரி! இப்போது இவனைத் தூக்கிக்கொண்டு போய் இரு துண்டாக வெட்டி விட்டு தாய் தந்தையர்களைத் துக்கிக்கும்படி செய்து விட்டுப் போய்விடுவோம்.

புத்திரனைக்காணாது அரசன் தேடுந்தரு.

இ-ம். காம்போதி-அடதாளசாபு.

கண்ணிகள்.

அய்யோபாலனே என்னசெய்வேனிந்த
அடவியில் கண்மணியே—உனை
கையும்படி எங்கு ஓடி ஒளித்தாயோ
ஞானசிகாமணியே

கள்ளர்களுன்னை யெடுத்தேகினரோவென்
கண்மணி மெய்மணியே-இந்த
சொன்னாக்கர புன்னை வளர்த்து மகிழ்ந்தேன்
ஞானமுள்ளாய் மணியே

சந்ததி வேண்டி தவம்புரிந் துன்னை
தரணியி லீன்றெடுத்தேன்-துலையில்
தெருந்த விழிநீ சென்று மறைந்தாயோ
எப்படி யுயிர் தரிப்பேன்.

(அர. வ-ம்.) அப்பா ஞானசிகாமணி! நான் உன்னை எவ்விடத்தில் தேடுவேன்? இது பெருங் கானகமானபடியால் புலி கரடி சிங்கம் யானைமுதலிய மிருகங்கள் உன்னையடித்துத் தின்றுவிட்டனவோ என்னவோ தெரியவில்லையே ஜெகதீசா!

அரசன் தரு.

இ-ம். தன்யாசி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எப்படிப் பிரிந்திருப்பேன் என்சுதனை—நான்
எப்படிப் பிரிந்திருப்பேன்

அப்பிதமாய் வனத்தில் தனியாய் விட்டிட்டேனோ
காண்டிவருவதற்குள் ஆண்டவரழைத்தானோ (எ)
தேடிவருந்தியுநான் திகைத்திடலாகினேன்
தெய்வமே என் செய்வேன் திகழுறு மென்சுதனை (எ)
ஞான சிகாமணியே நீ போனவழி தெரியேன்
கானதி லலைகிறேன் தியான மகனே யுனை (எ)

கட்டை வெட்டுவோர் தரு.

இ-ம். பாரீஸ்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி. (சே)

சேர்ந்து வாங்கடா சீர் பெறவே பாரினிலே

சரணங்கள்.

கூர்பெருங் கோடாலிதனைக் கொண்டுவாங்கடா
குறைம்பெறவே இனமுறவே கூடிவாங்கடா
சோறுமில்லை கூழுமில்லை சொக்குறோமடா
சுறுசுறுப்பாய் மரம் பிளப்போம் சொல்லினேனடா
பெண்டாட்டிக்குப் புடவையில்லை இண்டாட்டந்தாண்டா
அண்டைவீட்டு கடன்காரன் சண்டையிட்டாண்டா
மழையில்லாம லெவ்விதமாய் பிழைப்போம் நாமடா
அழுகுதையா குழந்தை குட்டி அய்யோபாரடா

(கட். வ-ம்.) அப்படி ஆனாலோ! இப்போது [illegible] மல் சூராமம் அதிகரித்து விட்டது; நாமெல்லோருஞ் சேர்ந்து காட்டுக்குப் போய் கட்டை வெட்டியாவது ஜீவனம் செய்வோம் வருகின்றீர்களா?

அப்படியே போவோம் வாருமீர்.

எல்லோரும் ஒருங்குசேர்ந்து கட்டைவெட்டுதல் - தரு.

இ-ம். சஹானா — ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

காட்டா விறாமம் கட்டை வெட்டலாமடா

சரணங்கள்.

தேடிப்பிழ வேம்பா செம்மரம் தானடா
சூரமுஞ் சந்தன மரம் சவுக்குமரக் கட்டையடா (௧)
மாமரக் கட்டையடா மருதம்பு லாமரமடா
[illegible] கந்திமூலை நாலுரெண்டாய்ப் போடுங்கடா (௨)
புன்னை யலிபை புளியங்கட்டை பாருங்கடா
தென்னமரமீதுவே துண்டுரெண்டாய் போடுங்கடா (௩)
தேக்கு மாமிதுவே பாக்கு மரந்தானடா
சோக்கிக் கோடாலி தனைத் தூக்கியடியுங்கடா (௪)

(ஆர. வ-ம்.) ஐயா! இவ்வழியாக ஓர் பிள்ளை வரப் பார்த்தீர்களா? அதை யெனக்கு தயவு செய்து அறிவிப்பீர்கள்.

(கட். வ-ம்.) ஐயா! யாரோ ஒருவன் இவ்வழியாக புத்திரனைக் கொண்டு சென்றான்; அவனைப்பார்த்தால் மந்திரவாதி போல் காண்கின்றது; அதனால் எங்களுக்கு பயமிகுந்து அவனிடம் வார்த்தையாட அச்சப்பட்டு பேசாமலிருந்துவிட்டோம். அதோ இருக்கின்ற காளி கோயிலுக்காகத்தான் போனான்; அதோ வழி தெரிகின்றதே அவ்வழியைப் பற்றிக்கொண்டே போ.

அரசன் இறந்த புத்திரனைக் கண்டு துக்கித்தல்.

இ-ம். பாரின் - ரூபகதாளம்.

கண்ணிகள்.

ஆ! ஆ! மகனே என்ன அநியாயமே — இது
யார்செய்த தீவினையோ அறிகிலேனே
பாலும் பழமும் ஊட்டி வளர்த்தேனடா — உன்
பாவிகளுன்னை வெட்டிவிட்டாரோடா

ஞானதிரியனில்லை நாயகமே
[illegible] கொட்டி விழுந்தாயோ தாயகமே
பாண்டியன்னைப்படி செய்தேனடா — நான்
படுபாவியாயே நின்றேனடா.

(அர. வ-ம்.) ஆ! ஜெகதீசா! பசுபதி! இறைவும் நின் திருவருட் செயலோ! அப்பா ஞானசிகாமணி! நான் உன்னை இழந்தேனா [illegible] வாழ்த்தேன்?

அரசி தரு.

இ-ம். இந்துஸ்தானி-தோடி ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

ஐயோ பாலனே என்னசெய்வேனோ
ஆரிடம் கூறி தேறுவேனோ
ஐயனே என்குல திலகமே தேனே
கண்மூடி யுன்னையே வளர்த்தேனே. (௧)
என்குலமதுவே விளங்கிடும் என்றே
கண்ணியிருந்தேன் இவ்வுலகினில் நன்றே
அன்புடனையோ அழைத்திடமே கொன்றே
அவனியில் கிடத்தி போயினன் இன்றே (௨)

(அர. வ-ம்.) அடா பாலகனே! என்குலத்திலகமே! இதுவரை பால்கொடுத்து உன்னை வளர்த்து காட்டில் கொண்டு வந்துவிட உன்னைக் கபாலியோ இருதுண்டாக வெட்டிவிட்டானே! உன்னை யின்றுகிர்ம் கேட்டால் அவர் உயிரை விட்டுவிடுவாரே! இதற்கென்ன செய்வேன்? ஆ ஜெகதீசா! இந்த பாலகனை நாய், நரி முதலியவைகள் கொண்டுபோகாதிருக்கும்படி காத்தருள வேண்டும்; நான் சென்று மன்னவனைப்பார்த்து வருகின்றேன்.

வழிதப்பினதால் அரசனையும் புத்திரனையும் காணாமல் அலைதல் தரு.

இ-ம். கல்யாணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எங்குநான் தேடுவேன் என் பதியை (எங்)

சரணங்கள்.

சிங்காரமிகுந்த திரியுங்கா னகந்தனில்
சங்கையில்லாமலே நாயகன் தன்னையும் (௧)
[illegible] விட்டாரோ ஐயோ ஓ! ஓ! என்ன செய்வேன்
காடுதாயே [illegible] மகனே இப்பொழுது. (௨)

(அமு. வ-ம்.) தெய்வமே! சிங்கம், கரடி, புலி, செந்நாய், புலி முதலியவைகளிருக்கும் இக்கானகத்தில் உன்னுடைய பிராணபதியை எப்படித் தேடிப் பிடிப்பேன்?

அமிர்தாம்பிகை தரு.

இ-ம். முகாரி-ஆதி தாளம்.

கண்ணிகள்.

ஏதுநான் செய்குவேன் என்பிராணநாதனே—நான்
இனி உனை யெங்கு காணுவேன்
அனைவரே யுனையும் சுதனையும் கூவியே—இங்கு
தேடிக்குதே எந்த ஜனியோ
அருமையாம் தாரையே அரசனும் போச்சுதே—உனை
அடவியில் தேடுமோ [illegible]
தெய்வமே உனது செயல்தானோ அறியேன்—உன்
திருவருள் ஏதோ குறியேன்

குருவிக்காரர் தரு.

இ-ம். தெம்மாங்குசந்தம்-ஆதி தாளம்.

கண்ணிகள்.

கன்னி வலைவீசி காத்திருந்து இன்று
காடை யிரண்டுகொண் டோடி வந்தேன்.
என்னை மயக்கிப் புறா ஓடவே-நான்
ஏமாந் திரண்டு பிடித்து வந்தேன்.
மைனாக்குருவி மறைந்தோடவே—அங்கு
மயிலைப்பிடித்து நான் ஓடிவந்தேன்.
சிட்டுக்குருவியும் பெட்டையுடன்-அங்கு
பட்டுப் பறவையுங் கொண்டு வந்தேன்.
கான்கோழியிரண்டு வளமாகவே-அந்த
வழியில் பிடித்து நான் கொண்டு வந்தேன்
பச்சைக் கிளியுடன் மெச்சுங் குயில்-அங்கு
பாங்காய்ப் பிடித்து நான் கொண்டு வந்தேன்.
பஞ்ச வர்ணப்பெடை கொஞ்சிடவே-அங்கு
பார்த்துப் பிடித்து நான் கொண்டு வந்தேன்.

(குரு. வ-ம்.) இவ்வித பட்சிகளைக் கஷ்டப்பட்டு கொண்டு வந்தும் இவ்விடம் வாங்குவோரைக் காணோம். ஆகையால் இவற்றை விற்பனை செய்ய வழிதேடவேண்டியதுதான்:

குருவிக்காரர் தரு.

இ-ம். பாரீஸ்-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

காடை கஸ்தூரி மைனா வாங்கலையோ அய்யா (கா)

சரணங்கள்.

மாடப்புறாக்கள் ஜோடியிப்போதே (கா)
ஆடு தற்கு வேணுமா ஆ-ஆ-அய்யா அய்யா
சிட்டுக் குருவியிதோ வட்டமிடுகுது (கா)
பெட்டைக் கோழிவேணுமா ஆ-ஆ-அய்யா அய்யா
ஆல மரக்கிளி ஆடி வருகுது (கா)
சோலைக் குயில் வேணுமா ஆ-ஆ-அய்யா அய்யா
புள்ளி மயில்களும் வெள்ளைக் கிளிகளும் (கா)
கள்ளிக் காகம் வேணுமா ஆ-ஆ-அய்யா அய்யா
மஞ்சாக் குருவி ஊஞ்சலாடுதே (கா)
கொஞ்சப் பெடை வேணுமா ஆ-ஆ-அய்யா அய்யா.

(அமு. வ-ம்.) ஆ! தெய்வமே! இவை யெல்லாம் உன் திருவருட் செயலே யல்லாது வேறல்ல; இவ்விடத்தில் நமக்கோ வழி தெரியவில்லை; [illegible] வருபவர்கள் குருவிக்காரர்கள் போல் காணப்படுகிறது; அவர்களிடமாவது வழிவிசாரித்துப் போவோம்.

(அமு. வ-ம்.) ஐயா! குருவிக்காரர்களே!

(குரு. வ-ம்.) என்ன அம்மணி!

(அமு. வ-ம்.) இவ்வழியாக யாராகிலும் சென்றார்களா?

(குரு. வ-ம்.) அதோ தெரிகின்றதே அவ்வழியாக யாரோ அரசன் போல் காணப்படுபவர் சென்றார்; அவரைப் பார்த்தால் [illegible]

(அமு. வ-ம்.) சரி! அவ்வழியே செல்வோம்.

அரசன் மனைவியைத் தேடுதல் தரு.

இ-ம். பாரீஸ்-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

இது என்னகாலமோ யீசனருள் [illegible]மோ (இது)

சரணங்கள்.

[illegible]

விதியினை நினைந்து வைதேயாமி
வீரனுமமையா லானேன் (இக)
ஏது நான் செய்குவேன் நிகர மில்லையே
மாதரசியவள் கேதிய மாயோன்
பாதக ஞானி மேதினி தனிலே
பாதகித் திடவுமே... (இக)

அமுதாம்பிகை அரசனை எதிர்க்கண்டு வருத்த முறுவதால் அவளது வரலாற்றை அவன் விசாரிக்க,

அமுதாம்பிகை விருத்தம்.

பிரசவம் பார்க்க வென்னை பிரியமாயவன் தொண்டேயி
சரசமாம் வார்த்தையாடி சந்திக்க அழைத்தான் பாவி
புரசிவ விரதமொன்று பாங்குட னெடுத்தே னென்று
அரிசமிலாது வன்றேன் கட்டுண்டான் ஓடிவந்தேன்.

(அமு. வ-ம்.) பிராணபதி! என்னை அவன் அழைத்துக் கொண்டுபோய் அவனிடம் சேரும்படி யழைத்தான்; நான் கவுரி விரத மெடுத்திருக்கிறே னென்று சொல்ல என்னை விட்டு விட்டு விட்டான். யான் ஓடோடியும்வந்து காடுகளெல்லாம் திரிந்து பட்சிகளைப்பிடிக்கும் குருவிக்காரர்களை வழிகேட்டுக் கொண்டு அலைந்தேன்.

(அர. வ-ம்.) என்குறையைக் கேட்டனையா! அதைக்கூறவும் என்வாய் கூசுகின்றதே! நான் என்ன செய்கின்றது? நமக்கு என்னகாலம் வந்தது அமுதாம்பிகா! என்னுடன் வருவாய் இதோ பார்த்தனையா.

வெட்டுண்ட பாலகனைப்பார்த்து அமுதாம்பிகை துக்கிக்கும் தரு.

இ-ம். கேதாரம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பாலா என்ன கோலமூலம் சிலாவென்ன செய்தாயோடா
ஆலகாலனருளோ யிது லேரலா

சரணங்கள்.

காலன் உன்னைக் கொண்டிடவும்
வேலையிதா ...றோ அடா (பாலா)
சேயா கனி வாயா கன்னா
தாயே யென்ற ழைப்ப தெப்போ (பாலா)

பெற்ற வயர் பற்று தடா
இத்தரணி தனிலே யுற்ற (பாலா)
அம்மா அம்மாவென்றே யுனை
சும்மா யழைத் திடுவாரேயோ (பாலா)

(அமு. வ-ம்.) அடா ஞானசிகாமணி! உன்னை நான் பாலும் பழம் ஊட்டி வளர்த்தேனே! என்னை அம்மா அம்மா அம்மா என்று அழைத்தாயே இப்போது யார் அழைக்கப் போகின்றார் என் பெற்றவயிறு பற்றி யெரிகின்றதே அடிபாலகா.

அமுதாம்பிகை தரு.

இந்தோளராகம் சுதல்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பாலனே சிலா பகருதற்கருமையான பாலனே மகனே (பா)

சரணங்கள்.

கோலமாக யான்வளர்த்த குழந்தையே எழுந்திரடா
சாலவே நீயும் தாண்டி சென்றதெப்படியோ
தவித்திடுகிறேனே
முத்தாபரணம் பூட்டி முகமதில் திலர்தம் இட்டி
நித்தம் வளர்த்தேன் நீ நேர்மையாக மாண்டமாயம்
நீதியென் சொல்வேன்
என்னமாயமோ காணேன் ஏதுசெய்கு வேன்தேனே
இன்னமாச்சுதே இது சிவனது திருவருளோ
தெரிகிலேனானே

(அமு. வ-ம்.) அடா கண்மணி! நவரத்தினங்களாலிழைத்த தொட்டிலில் தாதிமார்கள் தாலாட்ட வளர்ந்தாயே உன்னைகாட்டில் கொண்டு வந்து இக்கெதிக்கு ஆளாக்கி விட்டேனே!

அரசனும் மனைவியும் ஒருவர்க் கொருவர் புத்திரனைப் பார்த்து துக்கித்தல் தரு.

அமு. செய்ய வென் பழிகளை இக்கொல்லா தவனாயினேன்
சிலனே யென் செய்வேன் அப்பா அப்பா அப்பா

அர. ஞான சிகாமணியே சிறுவஞ் செய்துன்னை
நாட்டினி யென்செறிந்தே னப்பா அப்பா அப்பா

அமு. ஏனோ இறந்தாய் நீ என்னை நினைந்தாயோ
வதொன் ஆ மறியேனே அப்பா அப்பா அப்பா

அர. தனியா யிருந்தாயென் றன்னையுமுனை யுனைக்கொய்டு
தலைதனை வெட்டினரோ அப்பா அப்பா

அமு. அரியாய மல்லவோ ஆருந்துணை யில்லையோ
அருமைக்கண் மணியே அப்பா அப்பா

(அர. வ-ம்.) அமுதாம்பிகா! நாம் இவ்விதமாக துன்பப்படுவதில் யாதொரு பிரயோசனம்? எல்லாஞ் சிவன்செயலாகுமே யல்லாமல் வேறொன்று மில்லை; இப்போது நமது புதல்வனை அடக்கஞ் செய்வதற்கு முயற்சியான காரியமெதுவோ அதனை யோசிக்க வேண்டுமேயல்லாது இவ்வித வியாகூல மடைவது தகுதியல்ல. நீயும் நானும் உடைய வனாயிருந்து யானும் தருமகாரியங்களையும் சத்தியத்தினையும் தவறாது நடந்திருக்கும் பட்சத்தில் கடவுள் நமக்கருள் புரிவார்; ஆகையால் இப்போது அவர்தான் துணைவரல் வேண்டும்.

சிவபெருமானை அரசன் துதி செய்தல் தரு.

இ-ம். அபருபஉசேனி—ரூபகதாளம்.

கண்ணிகள்.

ஈசா அருள் நேசா பவ நாசா ஜெகதீசா—
வாசா பரமேசா இங்கு வருவாயுமை நேசா
தாசன் படும் பாடுனக்கு சம்மத மோ நாதா
காசினியில் தோஷியானேன் கமலமலர்ப்பாதா
பிள்ளைதனைப் பறிகொடுத்த பாவி யாகினேனே
உள்ள மெல்லாம் உருகி யின்னாள் ஒண்டியாகினேனே
முன்னாள்விதி யிதுவோ அது மூதாதைகள் தவமோ
இன்னாளினில் யென்மகனும் இறந்த தெதுபவமோ

இதுவுந்துதி.

[illegible]ஸ்-ஆதிதாளம்.

[illegible]ண்ணி.

[illegible]ன் மறைதுபவ தேவா

சரணங்கள்.

திரு வறிவுருவாம் ஞான தீபா—செஞ்சோதி யானவென்
[illegible]யா செங்கையா நன்மெய்யா உயர்துய்யா (தி)
திடமடியவர் நாசி முனையிலே நடனமாடிய கோவே
[illegible]யுந்த ராமலே பாராயெனையா பஞ்சாக்ஷரா வந்தன்
பாதார மேதாரும் ஆதார ம[illegible] (தி)
மூலாதாரத்தின் முதற் பொருளான
மேலாகிய ஞானசீலா
பாலன் சுந்தரனும் பாடிய லோலா
பாகா விவேகா சிவயோகா வைபோகா (தி)

இதுவுந்துதி.

இ-ம். பாரீஸ்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

சம்போ கங்காதரனே
அம்பா மனோ கரனே
எங்கும் வியாபகனே-வா வா வா
வாரு மேதுயரந் தீருமே
வானோர்க் கரிய வனே
நானோ சிறிய வனே
ஞானந் தருபவனே-வா வா வா
வாச னேஜெக ஈசனே
வாடி வருந்து தேனே
நாடும் பரம் பரனே
தேடுஞ் சுசுந்தரனே-வா வா வா
வாதி யேவனு பூதியே
வந்தே வணங்கினனே
எந்தை சுந்தரனே
சுந்தரன் தொழுபவனே-வா வா வா

[illegible] சுபாகரா! [illegible]
தரும நீ [illegible] வைசோரத்தையும் [illegible]
[illegible] அறமாமி உன்னை இத்தகைய [illegible]
இந்நாள் பித்திகள். அன்னையவர் வந்தனைகளும் [illegible]
ரகளும் மந்திரியாதியர்களும் உன் நிறைய [illegible]
விக தந்திரங்கள் செய்து [illegible] இத
யாகவின் யாம் மிகவும் மகிழ்ந்தோம்; இதோ உன் [illegible]
பெறுப்பினிட்டோம்; நீ முறைகும் இனிமையு நாட்டைக் [illegible]
யிலும் மறுமையிலும் சுகமுற்று வாழ்க்கைக்கு. இதோ [illegible]
கொண்டு வந்த இந்த ரத்தினத்தால் உன் மதனிக்கு [illegible]
பொன்று செய்து அமைத்திடுவாய்.

(அர. வ-ம்.) தேவரீரைக் கண்டு தரிசிப்பதற்கு யானென்ன புண்ணியம் செய்தேனோ? அடியேனின் பவப்பிணிகள் இன்றே [illegible] கயினொழிந்து விட்டேன்; உமது பாதாரவிந்தங்களுக்கு நமஸ்கரிக்கின்றேம்.

(சிவ. வ-ம்.) கல்யாண்.

(சிவ. வ-ம்.) அரசனே! யாம் அந்தர்த்தானமாகின்றோம்; வாழி! வாழி!! வாழி!!!

சுபம்! சுபம்!! சுபம்!!

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாழி விருத்தம்.

ஒருநாம் தரும சுபாகரன் வாழி
செய்வறு தாம்பிகை வாழி
எருநாம் ஞான சிகாமணி வாழி
இசையுறு நாடகம் பாடினோர் வாழி
பெருமயிதனை பாடினோர் வாழி
பெட்புடனேயுப் பியற்றினோர் வாழி
பருமயிதனைப் படிப்பவர் கேட்டோர்
பரமருட் பெற்றுவாழியவே.

முற்றிற்று.

120645